

Богданкаво ПРАСЕ

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 2 ОКТОБРА 1943.

БРОЈ 97 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НИЈЕ ЧИЗМА ЗА ТУ НОГУ

— ВИ НАМ ДАДОСТЕ ЧИЗМУ АЛИ НАМ ЈЕ МНОГО ТЕСНА.

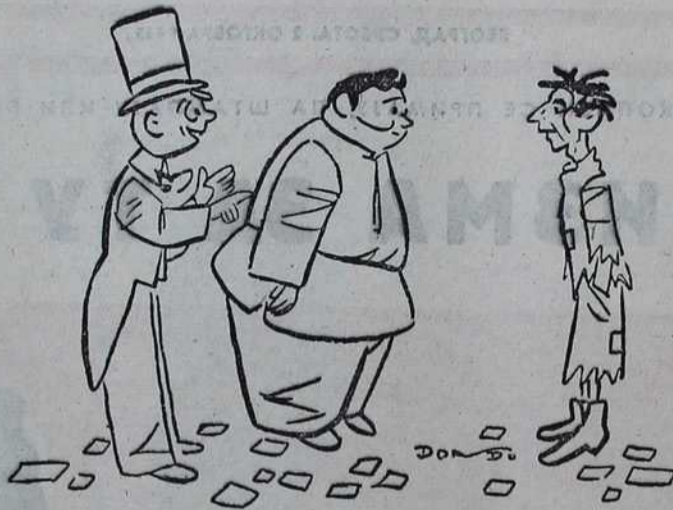
— КАД СМО ВАМ УЗЕЛИ МЕРУ ИЗГЛЕДАЛО ЈЕ ДА ЋЕ БИТИ ТАМАН, АЛИ САДА ВИДИМО ДА ОВА ЧИЗМА НИЈЕ ЗА ВАШУ НОГУ.

ЈЕСЕЊЕ ПОЧЕШЕ КИШЕ -- СВЕ СЕ ЛАЖИ ЗАГЛИБИШЕ

Залуд хвале и рекламе кад говори роба
Па Лондону не поможе ни толика моба
И на ову мобу дошо чак и Виктор мали
Који хтео да се с неким подвигом похвали
Па повео свога друга и неког маршала
Да изведу сјајно дело — ад' испала шала
Цео свет се томе смеје што се Виктор сроља
А како је мого проћи кад му маршал шмоља
Сав окићен као детлић а дрхте му руке
Што год почне он не мрда ни цртом од тачке
И кад нешто збиља загне — то је наопачке
Свет се смеје на све стране смех се само ори
Јер још нико није видео да се шмоља бори
Па и сада он не мисли да се ратом млати
Мирно чека код шалтера да поса наплати.

Мали лорд

— Видиш Иване, и код нас има људи, који су тако исто обучени као код вас у Совјетији.

Јесен дође и са њом се сахранише лажи
Сваки Србин себе гледа само слогу тражи
Јасно виде да је Лондон лажан и себичан
А побратим његов Рузвелт да је њему сличан
Они траже сад од Срба да гину у лудо
Да би њима лакше било — да се деси чудо
А Србима дојадило да кестење ваде
Од ремене с' Енглезима видели су јаде
Зато сада свуд се пева весело и чило
Далско вам лепа кућа, просто вас било
Крв проливат за Енглезе Срби више неће
За плуг, ашов и попату свака рука креће
Јер зашто би ми гинули да се Енглез слади
И да хвали партизане и да понор гради
Ми гледамо посла своја, слушамо Недића
Пониклог у Шумадији, српске мајке птића
А све оне белосветске што нам памет сопе
Неће Србин слушат више, њих српство не боле.

На узбуну звона звоне
Подморнице опет роне
И праве дар-мар
Черчил тужно лице прави
Па Стаљина сада слави
Да поправи ствар.

Ортачина баш се мучи
По чизми се дуго жучи
Попрело и дуж
Час вулкана смета врење
А час брда и камење
Мили као пуж!

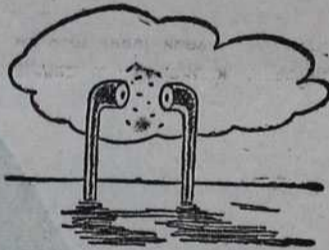
ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

Открили карте

Британски часопис «Трибјун» пише да се у Америци организовало хумано друштво за операције са непријатељском имовином. Задатак овог «хуманог друштва» је да заштити непријатељску имовину од елементарних непогода: кише, олује, снега и мраза. Пошто су Американци познати као бољешиви људи то су се заинтересовали за индустрију Италије и позната хумана друштва

Стандард Оил, Ценерал Моторс и још нека бизнеспанска друштва. На крају се «Трибјун» буну, што су Американци предухитрили Енглезе, јер и они се боре за исте идеале, да се брину за приреду Европе, и пребацују Јенима да су својом грабљивошћу открили карте и показали специма главни циљ њихове ратоборности.

На океану

СТВОРИЛИ ЗБРКУ

Према вестима «Рајтерек» настала је збрка у Ајзенхауеровом штабу због Бадолових трупа, пошто не знају како да се према њима понашају. Док је један део отеран у заробљеничке логоре, друге су демобилисали, трећи део сматра се као пријатељи-забушанти, а четврти као савезници-сигурације.

А сам Бадоло третира се као црнац, који је извршио своју улогу.

ОФАНЗИВА НА ГЛАДНЕ

Калкута, октобра. — Велики континенти трупа, који су спремљени за Бурманску офанзиву мораће се употребити за индијску офанзиву, пошто велики део индиског народа хоће да једе, а према Вавеловом мишљењу нема на то право.

Зато ће британске трупе морати да окрену офанзиву на голоруки народ, који тражи хлеба, а бурманска офанзива одгађа се до бољих дана.

Питање је само дали ће и Јапанци чекати?

Амерички „стручњаци“

На годину дана пред овај рат један чувени холивудски режисер предложио је своје шефу компаније да снимају „Фауста“. — „Фауста“, рекао је шеф. Није рђава идеја. Донесите ми сценарио.

— Ол рајт! Телеграфишите му да одмах дође. — Све трошкове подносим ја. С њим лично најлакше ћу се споразумети.

— Шта си зинуо! Чега има ту да тако гледаш!

КАДА СЕ СМИЛУЈЕ...

Њујорк, октобра. — Рузвелт је спаковао куфере и у свако време је спреман да оде на поклоњење Стаљину, само чека да се овај смилује.

Јао мајци, сви ти смо једнаци!

— Кога да пријавим абисинском цару!
— Пријавите цара Абисиније и војводу од Адис Абебе!

ЖРТВОВАЛИ СЕ ЗА ДРУГОГ

Нова Гвинеја, октобра. — Главни командант америчких трупа Марк Артур дао је после битке код Финшафена изјаву за штампу:

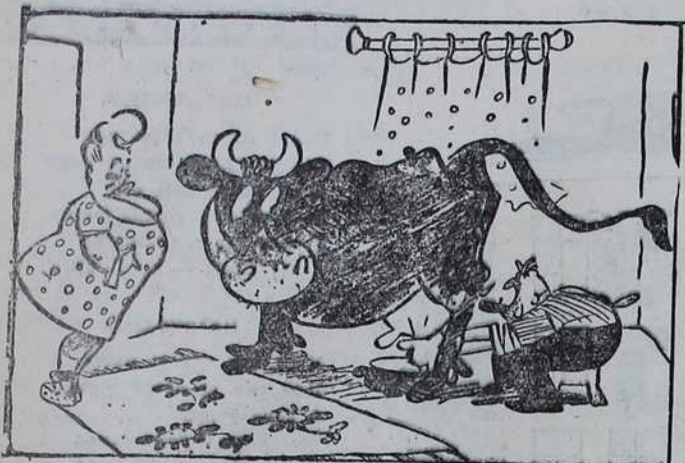
— Ја сам баш мајстор божаније али овај пут није било врдања. Јапанци су нас лупали као Панта бабу. Што изгубисмо пет крстарица ни по јада, остало нам је још пет-шест оваквих комада, али жао ми је што да се ми жртвујемо за другог. Уопште, наши Јенки воде сентименталну политику и много се жртвују да обраде друге. Што се прича да ми намеравамо да се дочепамо енглеских и холандских колонија, то је обично подметање, пошто ми намеравамо да задржимо само онолико колонија, колико да исплатимо трошкове, а у колико не би било довољно, онда је право да тражимо доплату. За нас је рат трговина, а у трговини ми смо мајстори.

У ЛОЖИ...

Лондон, октобра. — Јенки и Енглези гледају да ухвате место у ложи па да одатле кибицују рат али им то није упалило и сада су у Италији и они изашли на бину.

Колико им то није мило нека посведочи ђенерал Клерк.

Варошани и крава

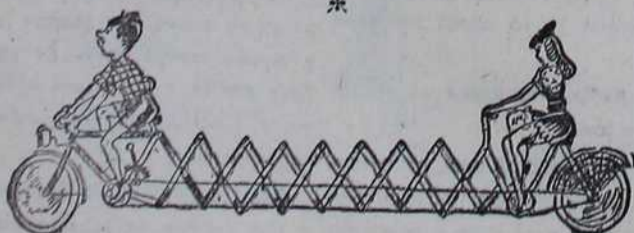
— Брзо, Мико, сакри краву! Неко је звонио!

Она: — Врати ми мој мираз.
Он: — Врати ми моју косу.

— Зар ти сам переш судове! Мислио сам да имаш домаћицу!
— Тачно је. Имао сам, али сам се њома оженио.

Њихов проналазак: за љубав и мржњу

Наши људи и

УСПЕЛО ЛЕЧЕЊЕ

Славни српски глумац чика-Гина био је страстан пушач, а волео је и да поседи ноћу. После једне такве седељке, баш уочи премијере, Гина је у толикој мери промукао да није могао ни да игра у комаду. На генералној проби шиштао је као гусан и позоришни лекар наредио му је да до претставе не пуши и да пије само чај.

Увече, на почетку претставе, Гина је с муком изговарао речи, али у другом чину је по обичају грмео. Попоришна управа била је изненађена, а њен лекар је задовољно чешкао браду и када се комад завршио, приђе Кајнцу и рече:

— Јесте ли видели шта значи медицина!... Глас вам се сасвим повратио и били сте ненадмашни... Знам да сте противник моје професије, али ми сада признајте да вам је она помогла... Реците ми, да ли сте се придржавали мојих савета?

— Био сам толико љут и на себи и на вас, одговори глумац да сам у очекивању претставе попио боцу коњака и попушио десет цигарета.

Равајло на операцији

е Вала што ме доктори Уредише то је за причу. заболела ме на малу госпођину испод кашичице и то само лечак и ја ејд прво код доктора, он ме поче да физитира па ме пита а Дал си ти болово од слепог црвета а ја му Кажем јок а он ондак поче да ме обрће по собу и да ме голиче с палац и ја жив искидо од смеја а Он ми каже е Вала равајло мораш на Јоперацију, немо бре докторе да ме секу и транцирају како прасе а он се смеје па Каже Јок бре равајло није Ништа него да спремиш тријес иљадерке за Јоперацију а и лекови ће да бидну скупи море плаћам ко народна банка него немој да ме секцирате јербо се плашим да не заглавим као моја милојка што Прецрче после Јоперацију, овом они узеше ме доктори под своје и стробарише у кревет и почеше око мен да носе литију, један Каже вруће други вели ладно а мен све горе, виде ја моје добројтро па им велим као човек да платим бре браћо, да ме Пускате јербо сам Осетије да неће будне Јоперација црвета него мога шлајника па ће да се цењкам ал они Јок те Не знам за регент десет иљада ал за лежање дупло, па за пеглање сједан врућ фењер толико па за цајлајза толико и Кад све израчунам моро би да продам Две најбоље краве и зато ја удари у танке жице па једнем обећам ракију, другом мас, трећем гас и тако ме густише а ја право код баба цмиљане Која ме подвеза стаканчице и Уми с неку водицу и све за двајес две банке и литар млека и сад сам тек видијо да доктори умеју само да шишау шлајбок а за лечење како Ти Бог да само Су вешти за Јоперације ал боље Јоперишу кад имаш паре него си на прилику гоља јербо нема зашта да те уфате и шта да транцирају, за мен је лако јербо ћу се ја извадим јербо Сад требају они мен алако док није била наша сезона нису тели ни да пипну већ Ти само препишу они Прашкови па гутај геџо а сад Јопет све Угађају и циле миле да узму што више а прашкови гутау ови цифили јербо не могу да плате Јоперацију а код доктори нема цабе само те пипна за руку и каже Зини и ома стотка а ако те недај боже намести у вотељу ни иљадарка не може да те закрпи јес очију ми тако је акој не Верује нак Оде да ведне ваш РАВАЈЛО

— Како то да је овај филм на првом приказивању био слободан за све а сада забрањен за младеж!
— Зато што нико није долазио да га гледа.

ХИПНОТИЗЕР

Миле Павловић-Крпа почео је своју професорску каријеру као предавач у Шапцу. У то време у интернационалним круговима била је мода бавити се хипнотизмом и спиритизмом. И Крпа је био загрејани хипнотизер и пратио стручну литературу, па чак и држао предавања.

На једном таквом предавању Крпа се одважио да прикаже и неке експерименте, па позва да се из публике пријави ко би желео да буде хипнотисан. Јави се један крупан и плећат човек, познати шабачки касалин. Седе на позорницу, а Крпа поче с хипнотисањем. Млатао је рукама, трљао по челу, изговарао неке речи.

— А сад, заспи! Нареди касалину. Овај заспа.
— Сад поједи ову јабуку! рече Крпа, па му пружи пресан кромпир и овај га у сласт поједе.

— Ето, госпође и господо, он је овај пресни кромпир у сласт дете игуби годину!...

појео, верујући да је то јабука, објашњавао је Крпа сав срећан што му је ствар успела.

— А сад ћу га убости иглом, а он то неће ни осетити, јер је то моја воља, продужи Крпа, извади иглу из своје кравате и убод га.

Касалин ни оком да трепне.

После великог аплауза, Миле Крпа пробуди касалина из заноса и захвали му се.

На излазу неко запита касалина у поверењу:

— Је ли, бре, зар се ти збиља мислио да је онај кромпир јабука?

— Јок море, одговори касалин, једва сам га појео, знао сам да је кромпир; а и избоде ме по руци, знаш како...

— Па што си ћутао?

— Ама, имам дете у другом разреду гимназије, па код њега има увек двојку. Испити почињу прекусутра. Што да не прогутам кромпир за своје дете, што да је овај пресни кромпир у сласт дете игуби годину!...

Чича Илија и глумци

Пред почетак једног нашег комада глумци седе и тихо разговарају иза кулиса. Чича Илија Станојевић, нешто необично замисљен, сам за себе нешто гунђа, хуча и одмахује рукама.
— Шта је Чича, пита га Добрица, шта си се тако замислио?
— Море ћути дијете, теби је бар лако. Има да те убију већ у првом чину — а ја у петом чину имам да се женим.

НАШИ КРАЗОВИ

Бодљикава козерија

Таште и зегови, то су два непријатељска фронта. Од вајкада. То су и данас. Ако зет воли бело, ташта за инат воли црно и обратно. Тако је исто и са младима и старима. Млади верују да све боље знају и да су стари излапели, док старији сматрају да је данашња младеж много гора него што су били они. Пошто сам и ја, старији, не могу се ослободити уверења да смо ми били бољи у младости него наша деца данас. До душе, онда се живело више у кући, била је јача породична дисциплина и традиција, па се врло тешко могло да изађе из тога оквира. Данас пак улица отме децу још у основној школи, женске имају слободу кретања и оне диктирају тон. Зато није чудо што су све женске мушкобањасте, док мушкарци имају много женских особина. Неискрени су, меки, себични и уображени и, што је најгоре, много говоре. Управо они само и говоре, а мало или врло мало раде. Нађе се, до душе, и међу њима по нека бела врана, али тај је уредно ствар. Сви су прогив њега и ниједан од тих који није усвојио данашњи шаблон не може да напредује.

Нећу да грешим душу. Можда је данашња омладина паметнија и много више способнија за живот него ми, али је сигурно да је мање осетљива и сентименталнија. И ми смо ушивале сукње баба на бденију али смо бар поштовали свога оца, мајку и деду, а ови данашњи не зарезују родитеље као лањски снег и једино поштују своје обавезе према „њој“, друштву и моди. Зато им цео живот пролази у задовољству и проводу, а све изван тога долази у „глупости, традиције и празноверице“.

Можда је и тако али ја мајци то нисам смео ни да зучнем пред оцем јер би за час добио чворугу ко петодинарка. А да би се усудио да тако нешто кажем пред старијима, нисам, вала, имао храбрости ни у пићу. Данас је обратно, јер данас не смем да изустим пред омладином ни једну реч критике и осуди, ако нећу да ме згужвају ко вла питу. Није ми ни криво ни жао, само ми је необично али ћутим и гледам, јер брата ови не знају за шалу. Јер они све знају, они су најпаметнији. Благо њима када у то верују...

Отишао без пасоша

— Што су данашња деца постала чудна, то је за причу, речи ће комшија Мата комшији Паји.
— Добро а зашто? — упитаће комшија Паја.
— Ето узмите само за пример мога малог сина Јовицу који иде у други разред гимназије. Преслишам га ја јуче из земљописа и кад га запитам зашто је познат Христофор Колумбо он ми као из пушке одговори:
— Познат је по томе, јер је отишао у Америку без пасоша!..

ВЕШТ ПРОВОДАЦИЈА

Један провадација довео неког младића код оца једне девојке, па претстављајући га, каже:

— Он је врло богат и невероватно скроман. Тако је скроман да смањује вредност и свога имања и својих врлина, па ја увек морам да допуњавам оно што он каже:

Отац пита младића:
— Је ли истина да имаш лепу и велику кућу?
— Имам једну малу кућицу.
— Ето, упаде провадација, он каже кућицу, а то је права палата.

— Кажу да имаш и дивну башту? настави отац.

— А, не, имам свега неколико метара баштице.

— Али немој тако, забога, рече провадација, око куће имаш праву шуму. Зашто увек тако понибијаш вредност свога имања?

— А шта ти је то на носу? упита га девојчин отац.

— О, није то ништа. То је једна мала бубуљица.

— Он каже да је то мала бубуљица, рече провадација, а уствари по целом телу има пуно великих чирева.

У ЧЕКАОНИЦИ ОКРУЖНОГ УРЕДА

— Ама забога човече зашто сте упалили свећу!
— За сваки случај!..

ПРОСИЛАЦ

Г. Николић понуди посетиоцу цигарету и рече:

— Моја ћки ми је најавила вашу посету. Ви сте, дакле, дошли да тражите њену руку. Ја ненам ништа против тога, али би требало најпре да кажете нешто о својој личности.

— Драге воље. Тврдим да имам све особине да једну жену усрећим, поче младић.

— То је лепо од вас.
— У првом реду ја сам ружан.
— Нисам знао да је недостатак лепоте код мушкараца нека врлина.

— Надам се да ћу вас о томе и уверити. Замислите, ваша ћки посећује са младим лепим човеком отмене локале. Жене као жене, одмах ће погледати згодног човека и почеће флертовање. Као сваки млад човек, и он одговара на изазивање. Последице су љубомора, сузе, сумња, развод. Међутим, све то код мене отпада.

— Имате право. Продужите.
— Даље, ја сам сиромашан. То није никакав грех него прави темаљ за трајну брачну срећу.

— Али...
— Погледајте само новине, па ћете видети колико је стечајева

великих трговачких кућа, пропасти богаташа. Сви ти људи су готови, с њима је свршено. Они више не могу да поврате старе пријатеље. Сиромашан човек, који није оптерећен тешким осећањима на прошлост, може јак и чио да себи осигурава будућност. Затим, могу отворено да вам признам да сам пет месеци био у затвору.

— Па ваљда, нећете тврдити да је и то некаква врлина.

— Наравно да хоћу. Статистички могу доказати да су од сто људи који су били лишени слободе испод шест месеци само двојица поново кажњени. Сматрам да би ретко који просилац могао да пружи сличну гаранцију.

— Ваши аргументи су ме потпуно уверили, с одушевљењем каже г. Николић.

— Онда смем да вас поздравим као свог таста. — И младић задовољан нагло устаде.

— Не, цењени господине, најжалост од женидбе нема ни говора засада.

— Али, овај, како и зашто?

— Па ја сам стекао уверење да сет ви за моју ћерку сувише поштени!

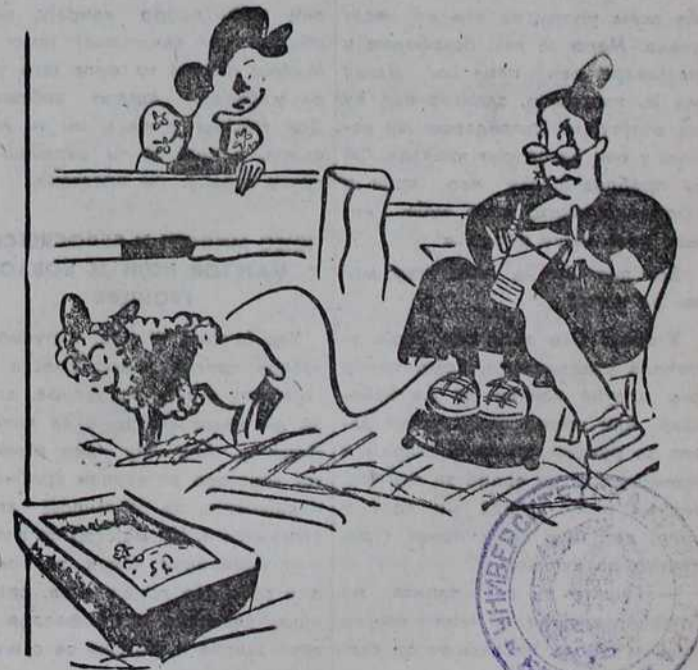
Осигурање

— »Патент-рајсфершлус« већ је раније био познат али ја сам пронашла са катанцем.

— Ништа се не узрујавајте, госпођице, раније сам био ученик на уметничкој Академији.

— Да, дете моје, то је најбољи принцип: од произвођача директно до потрошача.

ЖИВН СЕКЕ

Б е е т и

РАНА ЈЕСЕН

Увек иста неизвесност, да ли ћу бити запажена!...

БОДЉИКАВЕ МИСЛИ

Само деца и будале слободно говоре истину и то је само због тога јер су они једини којима се она прашта.

Лак успех код жене умањује драж љубави, сметње је увећавају.

Нема похвале без лажи, нема шале без истине.

Врло је мали број поштених жена који у себи не зајале што су такве.

Мало има будала које говоре истину, а много мудраца који лажу.

Престати бити детињаст — значи бити протеран из раја.

Највише нас кошта оно што нам се поклони.

Најчешће закашњавају: сувише брзи и сувише спори.

ОДНЕО РЕКОРД

— Зар је ваш муж тако расејан?

— Још колико! Замислите, синоћ од десет часова до три по поноћи мислио је на нешто, што је био чврсто одлучен да учини, а у зору се сетно да је решио рано да легне.

— Ова два детета слични су као две капи воде.

— Врло занимљиво!.. Њихов отац је винарски трговац!

Љиљи: Вас две на једнога није много, пошто је у тој роби сада криза. Најбоље је да се вас две споразумете и направите ортаклук, пошто ће иначе да се јави трећа, која ће да однесе шњур.

Зорици: Ви, даме из бољег друштва, сада све више знате него ја, зато Вам не могу дати савет. За подмлађивање треба жлезде или бар неки младић од 19—20 година. А ви, како сте вешти.

Мирјани: Види се да си нека старовремена девојка. Одавно је

Бисерки: Позови га на добар ручак, умеси гибаницу и онако узгред му испричај, да то сваког дана тако спремаш. Буди сигурна да ће остати.

Гроздани: Умути једно јаје и онда сипај две кашике пројиног брашна и мало колоњске воде и глицерина. Са том смесом мажи лице свако вече, а од остатка направи — крофне.

«Снужденој»: Узми перушку па се свако вече голицај по десет минута. Најбоље је голицати се по табанима. Буди сигурна да ћеш се смејати.

КОНТРАСТ

— Ја имам пет кћери, али на жалост само једног зета!

— Радујте се, што је тако. Ја имам само једну кћер, а променно сам већ четири зета...

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS